



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **J. H.**, zastoupená JUDr. Danou Novákovou, advokátkou se sídlem Nádražní 2229/54, 591 04 Žďár nad Sázavou, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2017, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů právní zástupkyně JUDr. Dany Novákové, advokátky se sídlem Nádražní 2229/54, 591 01 Žďár nad Sázavou, se určuje částkou 6.252 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 9. 2. 2017, č. j. byly zamítnuty námitky žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2016, č. j. a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 11. 2016, č. j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“).

V žalobě ze dne 29. 3. 2017 namítla žalobkyně, že nesouhlasí s rozhodnutím žalované, přiložila lékařské zprávy dokladující neuspokojivý zdravotní stav. V podání označeném „doplnění žaloby“ ze dne 11. 5. 2017 poukázala na současný zdravotní stav, který se projevuje zvýšenou únavou, bolestí páteře a s ní souvisejícími zdravotními potížemi, zejména při přetížení. Bolesti zad jsou sice nezměřitelné, a ačkoliv v rámci posudkového hodnocení bylo provedeno vyšetření, na konečném rozhodnutí tato prohlídka neměla vliv na změnu posudkového závěru. Uvedla, že není schopna ovlivnit zdravotnictví, lékaři si pacienty hýčkají, sbírají body, neboť jinak by měla provedenou magnetickou rezonanci již dříve a následně by navazovala účinná rehabilitace.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 8. 6. 2017 uvedla, že rozhodnutí o námitkách je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, jakož i posudková rozvaha, je zdůvodněno, proč zdravotní stav posuzované neodpovídá invaliditě I. stupně. Byly vyhodnoceny všechny dříve doložené lékařské zprávy, vypořádány všechny námitky. Důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žadatelky o důchod, vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a jejího zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně. Jelikož žalobkyně však zpochybňuje posouzení skutečného zdravotního stavu a jeho vyhodnocení, navrhla žalovaná důkaz posudkem PK MPSV ČR dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu.

Jednání v předmětné věci se konalo dne 20. 10. 2017. Právní zástupkyně žalobkyně ustanovená usnesením zdejšího soudu dne 20. 6. 2017, č. j. 22 Ad 2/2017-29 shodně s podáním ze dne 17. 7. 2017 navrhla s ohledem na diferenciaci posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařem OSSZ Žďár nad Sázavou ze dne 25. 10. 2016, lékařem ČSSZ Brno ze dne 2. 2. 2017 a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně ze dne 7. 9. 2017, vypracování znaleckého posudku. Žalobkyně ve své výpovědi poukázala na neuspokojivý zdravotní stav, bolesti páteře, dolních končetin, zejména pak břicha s tím, že specialisté z různých oborů nejsou schopni specifikovat druh jejího onemocnění. Stěžovala si na lékařskou péči, o začlenění do pracovního procesu přesto však projevila zájem, nicméně neustále trávající zdravotní potíže, které u ní vyvolávaly zvýšenou unavitelnost, jí neumožňují se do pracovního procesu zařadit.

Zástupkyně žalované odkázala na posudkový závěr PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 9. 2017, na přesvědčivost a objektivitu tohoto posudku. Navrhla proto, aby žaloba byla zamítnuta.

Z posudkové dokumentace OSSZ Žďár nad Sázavou bylo zjištěno, že žalobkyně podala žádost o přiznání invalidního důchodu dne 27. 9. 2016. Posouzena byla lékařem OSSZ Žďár nad Sázavou dne 25. 10. 2016 se závěrem, že rozhodujícím zdravotním onemocněním byla určena revmatoidní artritida – lehká forma se zohledněním lehčí poruchy imunity na horním okraji pásma. Pro přidružená onemocnění bylo provedeno navýšení o 10 %. Stěžejní zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl A), položka 2 písm. a) přílohy

k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které míra poklesu pracovní schopnosti činila 15 %, vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky bylo provedeno zvýšení o dalších 10 %, celkově 25 %. Posudek byl posléze podkladem k vydání rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2016.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná vydané rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám žalobkyně dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek dne 2. 2. 2017. Posudkový závěr se opíral o zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky, o nichž nebyly pochybnosti. Posudkový lékař vycházel z doložené podkladové i zdravotní dokumentace, z lékařských zpráv doložených k námitkovému řízení a konstatoval, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplyvá posudkově významná progresse zdravotního stavu. Na základě doložené doplněné zdravotní dokumentace i vlastním zjištěním při jednání dospěl k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený vícečetným zdravotním postižením se stěžejním onemocněním, sice revmatoidní artritidou séropozitivní v terénu osteoartrózy bez artritíd, kloubní nález klidný, nízké parametry zánětů, v popředí polyartralgie s dominujícími coxalgiemi, omalgiemi vpravo, vertebrogenním víceetážovým algickým syndromem, bez průkazu postižení nervu, EMG DK negativní. Zdravotní stav negativně ovlivňuje porucha imunity lehkého stupně s recidiv. aftosní stomatitidou, četnými dentálními fokusy, vysokou nemocností s opakovanou antibiotickou terapií v anamnéze, při intoleranci převážné většiny zavedené terapie, dle imunologa nelze indikovat imunopotenciační terapii. Psychické postižení s výkyvy v souvislosti s exogenní zátěží, při zavedené terapii je kompenzované. Ostatní zdravotní postižení nemají podstatný vliv na míru poklesu pracovní schopnosti. Podle posudkového lékaře zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl A), položka 2 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra a poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 až 15 %, v daném případě horní hranice 15 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena hodnota o dalších 10 %, celkově na 25 %. Posudkový závěr tak zněl, že žalobkyně není invalidní podle § 396 odst. 1 zdp. Na základě uvedeného posudku vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 9. 2017. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti, na základě podkladové dokumentace a doložené zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen, vyhodnoceny byly i lékařské zprávy doložené k žalobě, bylo provedeno objektivní vyšetření žalobkyně. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly zjištěny žádné rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Posudková komise prostudovala i lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu, jakožto i lékařské zprávy připojené k žalobě a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí, i do dne jednání, vyhodnotila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jako vícečetné zdravotní postižení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však na rozdíl od posudkového hodnocení v rámci správního řízení, určila postižení podpurného a pohybového aparátu. Došlo tak k přehodnocení zdravotního stavu, sice že se nejedná o revmatoidní artritidu, ale o séropozitivní syndrom v terénu osteoartrózy s polyartralgiemi dominují bolesti kyčelních a ramenních kloubů, aktuálně bez závažného omezení hybnosti, na kloubech nebyly přítomny otoky, kloubní nález je klidný a parametry

zánětu jsou nízké či v normě. V popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl shledán aktuálně vertebrogenní algický syndrom celopátevní, v popředí lumboischialgický syndrom S1 vlevo klaudikačního charakteru, akroparestesie a krampi LDK. Rozsah postižení páteře byl funkčně podrobně popsán v posudku, na který soud odkazuje. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně je v péči psychiatrie pro výkyvy při exogenní zátěži ve smyslu úzkostné a depresivní poruchy, aktuálně je stav celkem kompenzovaný při zavedené terapii. Při všech psychiatrických vyšetřeních je lucidní, orientovaná, kompletně správně, kontakt navazuje ochotně, odpovědi jsou přiléhavé bez latencí a správné. Kvalitní porucha vnímání či myšlení zachycena nebyla. V popředí jsou četné somatické potíže. V souladu s těmito nálezy bylo i vyšetření neurologické, které bylo provedeno při jednání přísedícím neurologem.

Tak jak již uvedeno výše, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl bolestivý pátevní syndrom s degenerativními změnami na páteři s lehkým funkčním omezením s postižením více úseků páteře, svalovou dysbalancí, občasnými projevy kořenového dráždění, ovšem bez známek poškození nervů, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Zdravotní postižení je uvedeno v kapitole XIII, oddíl E), položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Byla určena horní hranice procentního rozpětí (10 % až 20 %), která byla zvolena vzhledem k funkčnímu postižení při základní diagnóze. Nejedná se o středně těžké postižení ani o těžké funkční postižení, kdy je přítomna závažná porucha statiky a dynamiky páteře, insuficience svalového korzetu, funkčně významný neurologický nález s postižením nervu, symptomatologie neurogenního močového měchýře. Nejsou přítomny žádné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti, končetin, závažné poruchy funkce svěračů. Z těchto důvodů nebylo možno zdravotní postižení hodnotit podle kapitoly XIII, oddíl E), položka 1 písm. c) nebo 1 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění. Vzhledem k dalším zdravotním postižením bylo provedeno navýšení podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. Na základě uvedeného tak bylo konstatováno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V projednávané věci bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 9. 2. 2017 splňovala podmínky § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %.

V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav

a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ustanovením § 77 odst. 2 s.ř.s. Při tom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně zdejšímu soudu vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací u posuzované bylo postižení svalové a kosterní soustavy zařazené pod kapitolu XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti všechny 3 posudky vycházely z funkčního postižení pohybového systému. Na rozdíl od hodnocení PK MPSV ČR v Brně lékař OSSZ Žďár nad Sázavou a lékař ČSSZ pracoviště Brno vyhodnotili funkční postižení jako revmatoidní artritidu lehké formy, zřídka recidivující, s trvalou lehkou poruchou funkce několika kloubů. Naproti tomu posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí charakter zdravotního postižení podřadila pod oddíl E) položka 1 písm. b) citované vyhlášky odpovídající bolestivému syndromu páteře s degenerativními změnami na páteři, avšak s lehkým funkčním postižením více úseků páteře, polytopními blokádami s omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, poruchou statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem bez známek poškození nervů s tím, že některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Zdravotní postižení bylo vyhodnoceno při rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti (10 % až 20 %) v horní hranici rozmezí, tj. 20 %. Zároveň posudková komise zdůvodnila, proč toto onemocnění nemohlo být zařazeno pod kapitolu XIII, oddíl E), položka 1 písm. c) nebo 1 písm. d) citované vyhlášky. Dále bylo provedeno navýšení dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % s ohledem na další zdravotní postižení, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 30 %.

Ačkoliv žalobkyně nesouhlasila s posudkovým závěrem PK MPSV ČR v Brně, navrhla jako důkaz znalecký posudek, soud neshledal důvodu k provedení tohoto důkazu, neboť vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Brně orgánu, který je kompetentní pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzovat zdravotní stav a pracovní schopnost občanů (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění), pokládal jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Posudková komise se dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, v komisi zasedal odborný lékař – neurolog. Posudková komise, která je tvořena minimálně třemi členy, tudíž se jedná o kolektivní orgán s přizvaným odborným lékařem, má větší míru přesvědčivosti a erudovanosti, než znalec. Soud chápe, že ze zjištěného zdravotního stavu vznikají žalobkyni potíže, nejsou-li však tyto objektivizovány z hlediska medicínského, nemohou být zhodnoceny, neboť objektivní nález nekoreluje u posuzované s klinickými

projevy, resp. se subjektivně udávanými obtížemi. Proti těmto závěrům, z nichž posudková komise vycházela, a jejíž obraz bezrozporně doplňují i výsledky odborných vyšetření posuzované, nepřináší krom subjektivního vnímání potíží žalobkyní, žádných uchopitelných námitek. Za daného stavu má soud proto za to, že PK MPSV ČR v Brně se dostatečně vyjádřila k časovému průběhu charakteru a rozsahu změn postižení žalobkyně, celkovému omezení jejího zdravotního stavu i projevů onemocnění. Z obsahu posudku nevyplývá zjištění, že by zdravotní stav posuzované byl hodnocen nekvalifikovaně. Na základě shora uvedeného proto soud uzavírá, že žalobní námitky nebyly shledány důvodnými, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žaloba byla zamítnuta.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žalobkyni v řízení soudního přezkumu byla ustanovena usnesením ze dne 20. 6. 2017, č. j. 22 Ad 2/2017-29 právní zástupkyní JUDr. Dana Nováková, advokátka se sídlem Nádražní 2229/54, 591 01 Žďár nad Sázavou, která účtovala na nákladech řízení za 3 úkony právní služby po 1.000 Kč dle ust. § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, podání ze dne 17. 7. 2017, účast při soudním jednání dne 20. 10. 2017), 3x režijní paušál po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, náhradu za promeškaný čas 400 Kč a cestovní náhradu za jízdu osobním vozidlem Audi A3 – X, trasa Žďár nad Sázavou – Brno a zpět v délce 160 km při průměrné spotřebě 5,3 l/100 km, cena paliva za 1 litr = 28,60 Kč, tj. 1.048,50 Kč. Dle ust. § 19a odst. 1 a 2 vyhlášky č. 110/2004 Sb. byla zvýšena odměna o částku odpovídající DPH ve výši 21 %, takže celková výše odměny a náhrada nákladů řízení činí 6.252 Kč, která bude jmenované právní zástupkyni proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 20. října 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.